

În anul 99, la un an după urcarea sa pe tron, Traian reactiva edictul prin care interzicea creștinilor adunările sub orice formă. Persecuțiile erau crunte și au culminat în anul 104 când era de ajuns un simplu denunț anonim pentru ca un creștin să fie judecat și executat. Trupurile martirilor erau abandonate pe locul martirajului pentru a-i înspăimânta și mai mult pe creștini.

Nu se știe cum a ajuns fiica lui Traian să cunoască învățătura creștină și să îl iubească pe Hristos. Într-una din zile a aflat despre cinci fecioare creștine care viețuiau în afara orașului Antiohia Siriei, care se încumetau noaptea să adune trupurile mucenicilor executați, să le ungă cu mir și uleiuri aromatice, să le pună în pânze albe, curate, și să le îngroape în pământ cu rugăciuni și cântări. Acest lucru i-a stârnit Drosidei curiozitatea și a plecat să le cunoască și să se alăture. Numele celor cinci fecioare erau: Aglaida, Apolinaria, Daria, Mamtuza și Taisia.

O perioadă munca lor împreună i-a adus Drosidei multă bucurie. Adrian, soțul Drosidei și sfătuitor al împăratului, văzând că dispăreau noaptea trupurile martirilor, a pus la pândă mai mulți soldați pentru a-i prinde pe cei care îndrăzneau să neglijeze porunca împăratului. Și în chiar prima noapte au fost prinse și întemnițate cele șase fecioare.

A doua zi, au fost înfățișate împăratului Traian pentru judecată. Surpriza lui a fost foarte mare când printre prizoniere și-a recunoscut propria fiică. Furia lui a îndreptat-o împotriva celor cinci femei pe care le-a considerat răspunzătoare de rătăcirea fiicei sale. A ordonat atunci ca Drosida să fie închisă sub pază, iar pe cele cinci fecioare le-a aruncat în cinci vase pline cu aramă încinsă. Pentru a le înjosi și mai mult, a așezat vasele la intrarea în noile băi publice romane, pe care urma să le inaugureze cu ocazia zilelor dedicate zeului Apolo. Sinaxarul ne spune că nimeni nu putea intra în camera băilor, căci cel ce se apropia cădea mort.

În urma unui vis în care Traian le-a văzut pe fecioare sub forma unor mielușele albe, el a poruncit ca un foc să fie mereu aprins pentru a aștepta pe a șasea, propria sa fiică.

Într-un nou edict el a scris: „Bărbați

galileeni, care vă închinați Celui răstignit, scăpați-vă pe voi de mai multe munci, iar pe noi de osteneli, și fiecare dintre voi singur să se arunce în cuptorul cel pregătit cu foc“.

Drosida, în una din nopți, scăpând de cei care o păzeau, a hotărât să se arunce singură în foc pentru a fi alături de Hristos și de cele cinci fecioare.

În drum spre foc, și-a adus aminte că nu era botezată. Avea la ea Mir pe care îl primise de la prietenele sale, așa că s-a uns cu el, apoi a intrat în apa unui râu și s-a botezat singură zicând: „*Se botează roaba lui Dumnezeu, Drosida, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.*“ Timp de șapte zile după aceea, s-a ascuns trăind în post și rugăciune, pregătindu-se pentru întâlnirea cu Hristos.

În a opta zi, Sfânta Muceniță Drosida a mers la cuptor și s-a aruncat în foc.

În cuvântul său pentru cei adormiți, Sfântul Ioan Damaschin spune: „*Grigorie Dialogul, episcopul Romei celei vechi, precum știu toți, era vestit întru sfințenie și înțelegere și, când slujea, avea părtaș un înger din cer, slujind împreună cu dânsul. Acesta, călătorind oarecând pe podul cel de piatră, și stând într-adins, a făcut rugăciune către Domnul cel iubitor de suflete pentru iertarea păcatelor lui Traian împăratul. Atunci, a auzit îndată glas de la Dumnezeu zicând: «Rugăciunea ta am auzit-o și dau iertare lui Traian; iar tu să nu mai faci rugăciuni pentru păgâni»“.*

O reprezentare, unică la noi în țară, a Sfintei Drosida este zugrăvită în biserica Mănăstirii Celic-Dere din județul Tulcea, în primul medalion de lângă ușă, alături de Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș. De asemenea, altarul de vară al Mănăstirii Bucium din Iași o are ca ocrotitoare.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel spunea la punerea pietrei de temelie că: „*Viata Sfintei Drosida trebuie să fie pentru noi un imbold de mărturisire a credinței indiferent în ce vremuri ne-am afla.*“

Etimologic, numele Drosila provine din limba greacă și înseamnă „rouă“, reprezentând prospețimea și puritatea.

(<https://radiorenasterea.ro/sfanta-drosida-printesa-mucenita/>)